

N:o 85.

Af Herr Samuel Johnson: Angående förhöjning af Skjutslegan för gästgifveri- håll- och reservskjuts.

Frågan om skjutsningsväsendets ordnande på ett mera tidsenligt sätt, än hvad hittills varit förhållandet, har under senare åren alltjemt varit föremål för Riksdagens pröfning, utan att densamma ännu erhållit någon lösning.

De åsikter, som under de derom förda diskussioner gjort sig gällande och som ansetts bäst utförbara, hafva varit, dels skjutsningsbesvärets öfvertagande af staten, dels ock legans höjande till ett pris som motsvarar skjutsens verkliga värde. Båda dessa alternativ hafva varmt omfattats af såväl Stats-Utskottet som flertalet af Andra Kamnarens ledamöter, men alltid fallit genom den Förstas obenägenhet att ingå på det mest billiga tillmötesgående.

För legans höjande har jag vid senaste riksdag motionerat, men har icke något emot om staten vill öfvertaga ifrågavarande besvär, ehuru jag anser det blifva för densamma kostsamt samt mera rättvist att den resande sjelf betalar sin skjuts. Men intilldess en sådan reglering möjligen i framtiden kan genomföras, fordrar närvarande förhållanden en förändrad lagstiftning i den riktning jag antydt. Att denna börda är orättvis samt trycker endast en del jord, torde allmänt vara känt. Jag begär dock icke dess aflyftande eller något större deltagande från statens sida, utan endast att, liksom hvarje annan arbetstagare, erhålla en skäligen ersättning. Säsom skäl för ett höjande af legan torde få anföras, penningevärdets hastiga fallande, arbetstagarnes högt stegrade aflöning, dyra hästars och åkdons anskaffande samt underhållande. Dessutom torde både rättvisa och billighet fordra, att någon lättnad bereddades i detta afseende, då genom kronobrefbäringens öfvertagande af staten, en del hemman derigenom erhållit lindring.

Af hvad jag redan anført, torde framgå, att jag säsom princip anser det riktigast, att den resande bör betala hela skjutsen efter dess verkliga värde, men på

det att priset ej må uppdrivas till en onaturlig höjd, der ogynnsamma förhållanden för skjutsningens öfverlåtande på entreprenad förefinnas, torde ett maximipris böra bestämmas, detta dock så högt, att statens mellankomst sällan behöfver anlitas; och vågar jag således föreslå:

att högsta skjutslegan, der entreprenad inrättas, bestämmes till 2 R:dr per häst och mil; att, der entreprenad för detta pris i förening med de skjutsningsskyldiges bidrag, på sätt nu är stadgadt, ej kan åstadkommas, statsbidrag må de skjutsningsskyldige tillkomma, samt att, der entreprenad ej kan åvägabringas utan dessas oskäligen betungande, legan under sådana förhållanden för gästgifveri- håll- och reservskjuts höjes till En R:dr 20 öre per mil.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1874.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

Häruti instämmer
C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.
